

Boek 5.

De blauwe Ridder.

+ De opstand tegen de Kroon +

Hoofdstuk 1 – Geruchten aan het Hof.

De ochtendzon scheen door de hoge glas-in-loodramen van het koninklijke paleis terwijl Thomas door de lange gangen van het kasteel liep. Zijn blauwwitte wapenrok bewoog zacht mee bij iedere stap en zijn vliegers schild hing aan zijn rug. Inmiddels was hij niet langer de jongen uit de sloppenwijk die ooit op straat had moeten overleven. Hij was nu een ridder van het koninkrijk, vertrouwd door de koning zelf.

Toch voelde deze ochtend anders.

Een dienaar had hem vroeg gewekt met een dringende boodschap. De koning wilde hem onmiddellijk spreken.

Dat gebeurde niet vaak.

Thomas bereikte de troonzaal en zag dat er al meerdere belangrijke edelen aanwezig waren. De sfeer was gespannen. Normaal werd er zacht gepraat voordat de koning verscheen, maar vandaag stonden de aanwezigen zwijgend bij elkaar.

Toen de grote deuren achter de troon opengingen, verscheen de koning.

"Thomas, kom naar voren."

Thomas knielde respectvol.

"Majesteit."

De koning keek de zaal rond voordat hij begon te spreken.

"De afgelopen weken hebben wij verontrustende berichten ontvangen uit verschillende delen van het rijk. Berichten over geheime bijeenkomsten, verdwenen boodschappers en grote hoeveelheden goud die van eigenaar zijn gewisseld."

Een onrustig gemompel ging door de zaal.

Thomas luisterde aandachtig.

"Onze spionnen vermoeden dat een machtige graaf plannen smeedt tegen de kroon," vervolgde de koning. "Hoewel wij nog geen harde bewijzen hebben, wijzen steeds meer aanwijzingen in dezelfde richting."

Thomas voelde direct dat dit geen gewone zaak was.

Een ruzie tussen edelen kon gevaarlijk zijn.

Maar een samenzwering tegen de koning kon het hele koninkrijk in gevaar brengen.

"Wie is deze graaf?" vroeg Thomas.

De koning aarzelde even.

"Graaf Reinout van Ravenberg."

Verschillende edelen wisselden bezorgde blikken uit.

Zelfs Thomas kende die naam.

Reinout was rijk, invloedrijk en beschikte over veel bondgenoten.

Als hij werkelijk plannen had om de troon over te nemen, kon dit uitgroeien tot het grootste gevaar dat het koninkrijk in jaren had gekend.

En Thomas had het gevoel dat zijn volgende opdracht heel anders zou worden dan alles wat hij ooit eerder had meegemaakt.

Hoofdstuk 2 – Geen Ridder Deze Keer.

De volgende ochtend stond Thomas vroeg op in zijn kamer in het kasteel. Het eerste zonlicht viel door het raam en verlichtte zijn vertrouwde uitrusting. Zijn blauwwitte wapenrok hing netjes over een houten standaard. Daaronder lagen zijn maliënkolder, zijn zwaard en zijn grote vliegerschild met de gouden leeuw. Normaal gaf die aanblik hem vertrouwen. Vandaag voelde het anders.

Want voor het eerst sinds zijn ridderslag mocht hij niets daarvan meenemen.

Even later meldde hij zich in een kleine vergaderkamer waar de koning, de kapitein van de wacht en enkele vertrouwelingen op hem wachtten. Op tafel lagen eenvoudige kledingstukken. Versleten laarzen. Een grof wollen hemd. Een oude bruine mantel.

En een eenvoudige pet zoals veel stalknechten droegen.

Thomas keek verbaasd naar de stapel.

"Dat moet een grap zijn."

De koning glimlachte.

"Ik ben bang van niet."

De kapitein schoof een kaart van de jaarmarkt naar voren.

"De graaf ontmoet zijn spionnen tussen duizenden gewone mensen. Een ridder in harnas valt daar direct op. Iedereen kent inmiddels de Blauwe Ridder."

Thomas zuchtte.

"Dat is voor het eerst een nadeel."

Enkele mannen begonnen te lachen.

Toch begreep Thomas meteen waarom dit nodig was.

Tijdens zijn eerdere missies had zijn harnas vaak indruk gemaakt op vrienden én vijanden. Maar deze keer moest niemand weten wie hij werkelijk was.

"Vanaf vandaag ben je geen ridder," zei de koning. "Voor iedereen die je ontmoet ben je Thomas, een eenvoudige stalknecht die werk zoekt op de jaarmarkt."

Thomas keek naar de oude kleding. Hij moest toegeven dat het hem deed denken aan zijn jeugd.

Aan de sloppenwijk. Aan de dagen waarop niemand naar hem omkeek.

Misschien was dat juist zijn grootste voordeel.

Hij wist hoe gewone mensen leefden.

Hij wist hoe ze spraken.

En vooral wist hij hoe je onopgemerkt bleef.

Een uur later verliet Thomas het kasteel via een zijpoort.

Zijn harnas was opgeborgen.

Zijn zwaard verborgen onder een kar.

Zijn schild achtergelaten in het paleis.

Voor het eerst in jaren liep hij zonder de tekenen van zijn rang.

Niemand groette hem.

Niemand herkende hem.

En terwijl hij richting de grote jaarmarkt reisde, begon hij te beseffen dat deze opdracht misschien gevaarlijker zou worden dan een open gevecht op een slagveld.

Want deze keer vocht hij niet als ridder.

Deze keer vocht hij vanuit de schaduw.